

¡Esperansa!

Venid herantemo,

Segunda Babel

Et velo arangueny

Que esconde al saber.

D. M. Canto I.

Exposuenda

¡Esperansen!

Nenes del 'Terç' presunta rellisca

de faldes a faldes u' mitg de files d'ombra

Isca la volta ofeta y aigü isca

~~Elles~~ diga generosas y pu' el nombre

el' eira vita immortel eira Noanoga

Neben q' bens conguerin per sa galanay

En punitg no han apagat unca esperansa

La prova la millor q' haun sa germanas

Les gironinas

fan una festa

fiella orridan

L's que son poetas

y l's hi convidan

Vull dir la festa si es festa

per les noyes gironinas

Si'm ne venty cays a Girona

A cercar una corona

Fu m'aymia ploradas?

Si pasat aquell gran joves

Quant estiga de retorn

M'aymia?

No tornaras!

Buleriacian - les oirades. ~~La Dona~~ i foga la canonada
d'icamantades - Uns baixells ~~Los ancles~~ lloran Y esguinaja
Y pasejan - Uns mirades ~~L'ora~~ esguinosa blanca y risada
d'oncelletes - Y doncellas. ~~Una~~ d'ells baixells Y... ja s'ha amagat
Piken, jogan y s'fotejejan ~~de~~
L'abrassan, besan d'ocull ~~Y~~ qui sap si dins d'una hora
Y apres..... Plotan, sospiran, ~~La mare~~ presca volclota?
Totas ploran de tristot. ~~Y~~ ~~qui~~ sap? La Marga anuncia?
Com s'iranda en tant y marot ~~Y~~ ~~qui~~ sap? Qui sap? Qui sap?
Un seré joan de l'estiu Y l'altre escomps s'encalça
Atyis passa l'alegría ~~Qui~~ no l'atraxata;
en aquells cors de caliet ~~Y~~ si l'atraxa, no l'atraxa!
; Abreitas perque sapetare?
; Plotan! ; Plotan!

.....
L' tot aquella escena llambregaba
Que llavor descobria
L' d'ovetzel que l' blan N'ay! se: tapaba
Y entristit s'admiraba
Y per so Joan alegre no sortia
de la petita cosa que quedaba
En aquells cors que la platja cubria
Ja que la mare llambregaba
D' un soberbia que engritit s'hebria

Deu farà que la bonança
Durable sia a bon fi
; Pobres cors! que una esperansa
Toste y un a Deu y un si
Mes esperansa tan preda
Que tal volta s' pot dir que nos no l't queda
Y un a; Deu! y un si... Ahuy!
; Ahuy mes no tornarem! ; Ahuy!.....
—; Per això ploran mingonats?
(Cantatja; qui xaps? n'han eglobit las onas)

117; Benaventurat qui plora
Y l' bairell s'allunya y fota.

Ena rim macti:

Mactar de rinas promutia
Tche verdet un jolu benigne dia
Com li que fan agui
En nostre benvalquide Cortadunja
avant l' pag'e joyes la fals engrunja...
Y Nervos s' engruyaban
li blats y grossas esperansas dabere
Putg que ja veihen la peustada yeixa
Que n'es l' melleu gla y que nos engrueixa

course al forn en grans pain y caces
Y la veihen tombe dins de llurs bocas
Apris parlar la veihen y tot robta
Aprés encara... Ja basta jeyen molta
Ls pagesos enrens que l' sol sortia
Negre una botona de llorant veia
Que gueta amenaçolta y 'ls pagesos
Inducen tots sorpresos
Fristor silencios

Y a casa encara ab les infels platis,
Liant venen desapareixes

Una esperansa y llurs temors creixes.

¿ Qu' es tens una esperansa
un cor, un pensament, la nostre vida
mes q' una flar que s' troba mustida
Y ningú se l'hi abansa.

Y la veuill y en parrell la para?

Y l'esperansa d'ells no era altre cosa.

Per sort del temporal la llampant i'ta
altr vegada cap a llevant tira

Deixan interete la bonich expecte

D'aquell tresor a tans perills subjecte

Y renoua la alegria

retorna l' sol presidint la bonanza

Encara que no mes siga
Per fer saltar la fols en un sol ayre
de violent una espiga y altre espiga
Com salta lo rocalt enan pel minayre
entre a cinq palms n' dius en barrinada
la mes chusa peclvera
Que s' resistix a des cotres tancada
l' argent que en cap maneta
A ringa mortuaria
Ti l' honn entès no llambregues que coia
Algom d' argent la terra en sas entranyas
¡Ay! Esperansa a fins 'ls secrets guanyas?
Be gran n' ets poderosa tu esperansa

Per tu s' creu en un Deu sabi infinit
Per tu en la guerra molt s' arrisca l' honn
Per tu s' estima Per tu heun afor escrit
En versos catalans de tot quelcom
Y si scitx a Girona
Per tu no es hoable
Pretenga corona ¡Diable!
Esperansa per Deu que no t' anyoris
Mentres estiga fora que no fisis
¡Podré pagarte jo que aipis m' aletoris?
Mirxa no ploris?